

Sobota 22. týždňa

Lk 6,1-5

Ježiš je nad zákonom

Objaviť pravý zmysel zákona, ktorý nás má privádzať k Bohu

O čom sme včera uvažovali? O pôste!

V nadväznosti na otázku pôstu zo včerajšieho evanjelia, ktorá bola kontroverzná medzi farizejmi a Kristovými apoštolmi nás dnešné upriamuje na otázku trhania klasov v sobotu. Niektorí farizeji hovorili: „**Prečo robíte, čo nie je dovolené robiť v sobotu**“ (Lk 6,2)?

Ježiš s apoštolmi prechádzajú cez obilné pole a učeníci trhajú a mrvia obilné klasy. Farizeji poukazujú na to, že táto činnosť je v sobotu zakázaná. Ježiš sa odvoláva na udalosť zo Starého zákona, (1 Sam 21, 1-7) kde Dávid a jeho družina prestúpili zákaz známy z knihy Levitikus a jedli z chleba predkladaného Bohu na obetu, ktorý mohli požiť iba kňazi. Ježiš sám je predsa viac ako Dávid a stojí ako Pán nad prikázaním o sobote i nad Tórou.¹

Každý zákon i príkaz buduje na nejakej pevnej hodnote a chráni ju. Zmysel prikázania však nespočíva v doslovnom uskutočnení litery, ale v duchu zákona. Preto prikázanie nezaväzuje vtedy, keby jeho splnenie smerovalo proti zmyslu Zákona, alebo by bránilo dosiahnutiu vyššieho cieľa, či hodnôt. Zákony sú v každej spoločnosti nutné, ale majú byť len pomôckou k udržaniu poriadku. Obrazne povedané, plot nemôže byť dôležitejší než pozemok, ktorý chráni.²

Človek je pánom nad zákonom, pretože nie človek je pre zákon, ale zákon pre človeka. Preto žijeme podľa určitého poriadku, či stanov, aby to slúžilo nám alebo spoločnosti a nie, aby sme uspokojili zákonodarcu, alebo iba splnili zákon. Teda významovo nižšie podriadujeme vyššiemu. Kto sa hlbšie zaoberá významom Ježišových slov, skôr, alebo neskôr príde na to, že Boží zákon nám nebol daný, aby nás obmedzoval. Je nám daný, aby človeka oslobodil, naplno rozvinul a pomáhal prežiť plnohodnotný život. Veď Kristus sám hovorí v Markovom evanjeliu (porov. Mk 2,27), že sviatočný deň je pre človeka, a nie človek pre sviatočný deň.

K lepšiemu pochopeniu nám pomôže aj jednoduchý príklad zo života. Keď niekto ochorie na zlyhanie obličky, ktorej nedostatočná činnosť spôsobí

¹ Porov. MULEER P.: *Evangelium sv. Lukáše*, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1998, s. 65.

² Porov. HRBATA J.: *Perly a chléb*, 1991, s. 212.

infekciu a z tej by nastala smrť nemocného, ten je okamžite pripravený obetovať tento orgán pre záchranu svojho života. Podobne každý rozumný človek podriaďuje nižšie vyššiemu aj v každodenných maličkostiach. No naše uprednostňovanie vyšších hodnôt v duchovnej oblasti už nie je také stopercentné.

Kristus nám káže, aby sme boli takí prezieraví a šikovní ako synovia sveta. Ak by Boh na nás dopustil chorobu obličky, ktorú som spomínal, ako rýchlo by sme sa vedeli rozhodnúť pre záchranu svojho života a aj za cenu rizika by sme obetovali telesný orgán! Podobajme sa synom sveta nielen pri záchrane svojho pozemského života, ale predovšetkým pri záchrane večného života. Objavujme pravý zmysel zákona, ktorý nás privádza k Bohu a prináša usporiadaný život tu na zemi.

Amen.